

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 727 יום ה' 21 במאי 2015

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

מאמר
פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

רשות המסים תנפיק אוטומטית אישורים לעמותות

התנדבותית. כשהם לא פנו במועד, פקע תוקף אישורם והיה בכך כדי לפגוע בפעילותם ובתורמים להם. כאמור, הרשות תחדש באופן יזום את האישורים לרוב מוסדות הציבור שאישורם עתיד לפוג השנה ותעדכן אותם בכתב בדבר הארכת תוקף אישורם ועמידתם בקריטריונים המזכים בהארכת התוקף.

♦ יתר מוסדות הציבור, שהרשות לא תחדש את אישורם באופן יזום, הואיל ולא עמדו ברף הבדיקות, יעודכנו בכתב [והם יוזמנו לפנות בבקשה לחידוש האישור](#), שתיבדק בהתאם לנוהל הקיים. כל מוסדות הציבור שאישורם אמור לפוג השנה, יכולים, החל מהיום, [לראות באתר האינטרנט של הרשות](#), אם תוקף אישורם הוארך.

♦ ביום 20.5.15 הודיעה [רשות המסים](#) על מהלך חדשני שהיא יוזמת שיטיב עם העמותות במגזר השלישי, במסגרתו הרשות תחדש באופן יזום וממוכן את האישורים למוסדות ציבור לעניין סעיף 46 לפקודת מס הכנסה ומבלי שהן יידרשו לפנות ולבקש את הארכת תוקף האישור. בימים אלה מנפיקה רשות המסים אלה אישורים ממוכנים, לרובם הגדול של מוסדות הציבור, שאישורם עתיד לפוג במהלך השנה, זאת ללא כל צורך בפנייה יזומה מצידם בבקשה לחדש את תוקף האישור.

♦ עד כה, מוסדות הציבור שתוקף אישורם עמד לפוג הגישו בקשה פרטנית, שהייתה כרוכה במילוי טפסים והגשת מסמכים. דבר שהקשה בעיקר על מוסדות הציבור הקטנים, המושתתים בעיקר על פעילות

נוהל מתן ארכות להגשת דוחות מס הכנסה לשנת המס 2014

♦ [להלן טבלה מרכזת של המועדים והארכות](#). לפירוט המלא יש לקרוא בגוף הנוהל:

♦ ביום 10.5.15 פירסמה רשות המסים הוראת ביצוע [מס הכנסה מס' 5/2015 בענין: נוהל מתן ארכות להגשת דוחות מס הכנסה לשנת המס 2015](#).

סוג הנישום				
חברות		יחידים		שלב
מייצג המשדר דוחות*	מייצג שאינו משדר דוחות	מייצג המשדר דוחות	מייצג שאינו משדר דוחות	
20% 30.7.2015	25% -30.7.2015	15% -30.6.2015	30% -30.6.2015	א
50% - 30.11.2015	60% -30.11.2015	35% -31.8.2015	60% -30.7.2015	ב
100% - 29.2.2016	100% -31.1.2016	100% -30.11.2015	100% -31.8.2015	ג

* לא כולל דוחות של מלכ"רים וחברות משפחתיות (לגביהם יערך חישוב לפי האחוזים שנקבעו למייצג שאינו משדר דוחות חברות).

זירות המסחר היזרהו, המחוקק בדרך מאת: רונן טייב, רו"ח, משפטן ; אינגה עצמון (אייזנברג), עו"ד (חשבונאית) פירמת אינטגרטיבי ליעוץ וניהול סיכונים בע"מ

במסחר באופציות בינאריות, ולבינתיים הוחלט ברשות, כי התקנות יחולו באופן גורף על כל סוגי החברות. בקצרה נגדיר, כי "פורקס" הינה שיטת מסחר המתבססת על הפרשי שער המטבע. לעומת זאת, "מסחר באופציות בינאריות" מבוסס על תנודות במחיר של נכס בסיס, למשל, נפט או זהב.

מסחר בפורקס ברובו משתמש במינוף שמספק ברוקר או זירת המסחר. לעומת זאת, רוב החברות הפועלות בתחום אופציות בינאריות לא מספקות מינוף ושיעור הרווח יהיה תלוי בגובה ההשקעה הראשונית. לאור המינוף הגבוה בחברות פורקס הטילה הרשות במסגרת התקנות על החברות דרישה להגביל רמת המינוף וכמו כן, נקבעו דרישות בקשר לבטוחות המתקבלות מלקוחות. כפועל יוצא מדרישת הרשות לא מעט סעיפים בתקנות עוסקים בנושא המינוף ובטוחות, לרבות דרישה להמצאת מסמכי מדיניות, נהלי החברה וכו'. כאמור, לחברות העוסקות במסחר אופציות בינאריות דרישות אלה אינו רלוונטיות, אולם בהתאם להנחיית הרשות לא תהיה הפרדה לבינתיים בין סוג הפעילות בחברות.

מאידך, קיימות דרישות בתקנות המטיבות עם החברות, כך למשל, דרישה להפקדה והחזקה של כספי הלקוחות בחשבון נאמנות. הוועדה שבחנה את הנושא הפנה את תשומת הלב לעובדה, כי חיוב בהפקדת נכסי הלקוחות בחשבון נאמנות "שמי" יוביל לבעיות משפטיות הנובעות מחקיקה הישראלית בכל הקשור לדיני נאמנות. הבעייתיות עליה הצביעה הוועדה נגעה לעובדה, לפיה חוק הנאמנות מטיל מערכת של זכויות וחובות בהתקשרויות, למשל, מערכת יחסי הנאמנות מאפשרת לנאמן לבצע פעולות בנכסי הלקוח שאינן בהתאם להוראה הישירה של הלקוח, מצב אשר אינו תואם את ההסדר המשפטי הקיים בעניינן של זירות מסחר (ר' לעניין זה הטיטה ראשונה של התקנות).

לבסוף, יצוין, כי גם הרשות לאיסור הלבנת הון הכינה טיוטת צו החדש "צו איסור הלבנת הון (חובות זיהוי, דיווח וניהול רישומים של זירת סוחר לחשבונות העצמי למניעת הלבנת הון ומימון טרור), התשע"ד-2014". הצו טרם פורסם אך כבר אושר במליאת הרשות ביום 23 למרץ 2014.

לסיכום: מומלץ להיעזר ביעוץ מקצועי לצורך הגשת הבקשה לקבלת רישיון בהתאם לתקנות ובשירותי קצין ציות באופן שוטף לצורך בדיקת העמידה בכל הדרישות הרגולטוריות.

הערת מערכת - ביום 19.5.15 פרסם רו"ח יזהר קנה, סגן נשיא לשכת רואי החשבון **מכתב בנושא קביעת נוסחי חוות דעת מיוחדים ואישורי רואה חשבון, בנושא שבנדון.**

בתחילת אוגוסט 2004 מינה **מר משה טרי, יו"ר רשות לניירות ערך דאז**, וועדה מיעצת בנושא בחינת פעולתן של זירות החלופיות למסחר בניירות ערך לישראל. בפברואר 2006 התפרסם דוח הוועדה, ובו המלצות להטלת הגבלה על פעולתן של זירות המסחר באמצעות אכיפה פלילית, אזרחית ומנהלית. בהתאם להמלצות הוועדה, ביוני 2010 בתיקון 42 תוקן חוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968 (להלן: "החוק"). באותה שנה החלה הרשות בפרסום טיוטות של תקנות ניירות ערך (זירת סוחר לחשבונות העצמי). לאחר פרסום מספר טיוטות, **ביום 26 לנובמבר 2014 פורסמו תקנות ניירות ערך (זירת סוחר לחשבונות העצמי), התשע"ה-2014** (להלן: "התקנות"), העתידות להיכנס לתוקף שישה חודשים מאוחר יותר, **קרי ביום 26 במאי 2015**. במסגרת הטיטה הראשונה של התקנות פורסמו "דברי הסבר", ומהם עולה, כי התקנות נועדו להגדיר את תחום הפעילות של חברות פורקס ואופציות בינאריות הפועלים בהיקפים נמוכים ורוב הפעילות מתבצעת על ידי לקוחות קמעונאיים. יצוין, כי חקיקה דומה קיימת כבר מספר שנים בארצות הברית ובאירופה.

כיום בישראל, טרם כניסתה של החקיקה החדשה לתוקף, קיימות מאות חברות העוסקות בתחום הפורקס ואופציות בינאריות. פעילות של חלק גדול מחברות אלה מתבצעת "מהבית" (מבתים פרטיים ודירות מגורים), ללא משרדים וללא אנשי מקצוע ברקע. לאחר כניסתן לתוקף של התקנות החדשות יצטרפו החברות האלה להסדר ו/או להפסיק את הפעילות לאלתר, וזאת לאור הנוקשות של החקיקה החדשה. כך, למשל, ההון העצמי המינימאלי הנדרש מחברת פורקס או חברת אופציות בינאריות נע בין 800 אלף שקל לבין 4 מיליון שקלים, וזה מבלי לקחת בחשבון הקצאת סכום נוסף בשל חשיפה לסיכונים שונים. כמו כן, אין לשכוח גם אגרות שיש לשלם בעת קבלת הרישיון ותשלום עבור חידוש הרישיון. כך, למשל, חברה שהכנסותיה נעות בין 10 מיליון שקלים לבין 25 מיליון שקל תצטרך לשלם אגרה שנתית בסך 270 אלף שקל, כאשר הסכום המקסימאלי עבור חידוש הרישיון הינו 360 אלף שקל. יצוין גם, כי חברה שמבקשת רישיון תשלם סך של 50 אלף שקל. בנוסף לסכומים הקבועים בחוק אותם החברה נדרשת לשלם על מנת להמשיך את הפעילות, ישנן גם דרישות רגולטוריות שונות, למשל, דרישה לדיווחים שוטפים לרשות וללקוחות החברה. בהתאם לתקנות, החברות יצטרפו לדווח לרשות דוחות חודשיים, רבעוניים, שנתיים, דוחות נוספים ודיווחים ללקוחות על ביצוע עסקאות, דוחי יתרות ועוד. מובן, כי כל הדיווחים הנ"ל מצריכים משאבים לא מבוטלים מצד החברה, כגון, יועצים, התאמת מערכות, הדרכת עובדים וכו'. על כן, נראה, כי כניסתן לתוקף של התקנות החדשות תעשה מעין "פעילות סינון" בין חברות גדולות אשר מסוגלות לשלם את הסכומים הנ"ל ולעמוד ברגולציה, לבין חברות "ביתיות" שלא יצליחו לעשות זאת.

כמו כן, הנוסח האחרון של התקנות אינו מבדיל בין חברה העוסקת במסחר פורקס לבין חברה העוסקת

העליון: חוק חופש המידע נסוג מול חיקוק פרטני
ע"מ 2894/14 הר שמש נגד הממונה על חוק חופש המידע ברשות המסים
איציק כהן, רו"ח (משפטן)

ביהמ"ש העליון בשבתו כבית משפט לערעורים
בעניינים מינהליים בפני-כב' הש' חיות, מלצר, הנדל:

◆ ביהמ"ש העליון דחה את ערעורו של המערער, בקובעו שהמחוקק בחר שלא להגביל את תחולתו של סעיף 20 רק ביחס לחיקוקים קיימים עובר לתחילתו של החוק, אלא הביע את רצונו להחיל את הסעיף על כל חיקוק ספציפי המסדיר את אופן גילוי המידע, אפילו זה התקבל לאחר מועד תחילתו של חוק חופש המידע.

◆ ביהמ"ש קבע, כי יש להחיל את הוראת סעיף 20 לחוק ביחס לכל דבר חיקוק בהתאם לסעיף, יהיה מועד כניסתו לתוקף אשר יהיה. להשלמת התמונה, ציין ביהמ"ש, כי המונח "חיקוק", אשר מופיע בסעיף 20 הנ"ל, מוגדר בסעיף 3 לחוק הפרשנות, תשמ"א-1981 כ"חוק או תקנה".

משכך קבע ביהמ"ש העליון, כי מהאמור עולה, שחוק חופש המידע איננו נועד לגרוע מכל חיקוק ספציפי (חוק, או תקנות), שמסדיר את אופן גילוי, או מסירתו של מידע בדרך אחרת. **משמעות הדבר היא שבמקרים שבהם קיימת התנגשות בין חוק חופש המידע, או תקנות מכוחו, לבין דבר חיקוק פרטני "מחייב, המתיר, האוסר או המסדיר באופן אחר גילוי או מסירה של מידע שבידי רשות ציבורית" – יש להעדיף את הוראותיו של החיקוק הפרטני על פני חוק חופש המידע, או תקנות מכוחו.** המסקנה האמורה אף עולה בקנה אחד עם הכלל לפיו הוראת דין ספציפית גוברת על הוראת דין כללית.

◆ ביהמ"ש העליון קבע, כי אין חולק שהמידע הנדרש מוסדר הן במסגרת חוק חופש המידע והן במסגרת **תקנות פעולות ושירותים אגרות.** על פי חוק חופש המידע – על המשיב לאפשר למבקש גישה למידע מסוים הנזכר בחוק בחינם, בעוד שתקנות פעולות ושירותים אגרות מחייבות שהמערער, הפועל, לטענתו, בשם הבעלים, ישלם אגרה בעבור המידע הנדרש (תקנה 1(1) לתקנות פעולות ושירותים אגרות). עפ"י ביהמ"ש, לא ניתן ליישב בין הוראות החיקוקים הנ"ל באופן שמציע המערער, משום שההוראה המורה על מסירת מידע מסוים בחינם (כפי שנקבע בחוק חופש המידע, או מכוחו), גורעת בהכרח מתוקפה של ההוראה המחייבת תשלום של אגרה עבור המידע הנדרש (כמוסדר במסגרת תקנות פעולות ושירותים אגרות). זאת ועוד – מתן אפשרות למבקש המידע לבחור את המסלול המועדף עליו בהקשר זה ירוקן מתוכן את תקנות פעולות ושירותים אגרות, שכן אותו מבקש יעדיף תמיד את המסלול שאיננו כרוך בתשלום אגרה. בכך תישלל מהרשות היכולת לגבות ממי שמבקש עיון במסמכים – כספים שנועדו לכסות את העלויות הכרוכות באחסון ובשמירת המידע הישן, במציאתו ובאיחזורו הידני.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 9.3.2015

ב"כ המערער: עו"ד משה הר שמש

ב"כ המשיב: עו"ד מוריה פרימן

◆ המערער מייצג כעו"ד בעלי זכויות בבניין ברמת גן, אשר התקשרו עם יזם למימוש זכויות הבניה בבניין **במסגרת תמ"א 38.** כחלק מתניות העסקה – **על הבעלים** היה להגיש הצהרה למנהל מיסוי מקרקעין (בהתאם לסעיף 73 לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963), שבגדרה היה עליהם לציין, בין היתר: את התמורה ששולמה על ידם במקור בעבור רכישת הזכויות ואת תאריך הרכישה.

◆ לאור העובדה שמרבית הבעלים לא שמרו ברשותם את המידע הנדרש, המערער החל בהתכתבות עם מנהל מחלקת שומת מקרקעין ועם המשיב בבקשה לקבל מהם את המידע הנדרש, מבלי לשלם אגרה, וזאת, לגישתו, בהתאם לזכותם של הבעלים לקבל מידע על אודות עצמם על פי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1988 (להלן: **חוק חופש המידע, או החוק**). במסגרת ההתכתבות האמורה נדחתה בקשתו של המערער ונטען, כי לאור האמור בסעיף 20 לחוק חופש המידע – על בקשתו של המערער לקבלת המידע הנדרש חלות הוראות תקנות מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) (אגרות בגין פעולות ושירותים), התש"ע-2009 (להלן: **תקנות פעולות ושירותים אגרות**), אשר מחייבות תשלום של אגרה בעבור קבלת המידע הנדרש – ולא הוראות חוק חופש המידע.

◆ המערער הגיש בקשה לפי חוק חופש המידע לביהמ"ש **המחוזי בירושלים** בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים (**כב' השופט ד' מינץ**) מתאריך 9.3.2014 ב-**ע"מ (י-ס) 21464-08-13** כדי שבית המשפט יוציא צו מלפניו המורה למסור לו את המידע מכח חוק חופש המידע. ביהמ"ש המחוזי דחה את בקשתו של המערער בקובעו, כי במקרים שבהם קיימות שתי דרכים לקבלת מידע, קרי הן לפי חוק חופש המידע והן לפי חיקוק אחר – ניתן לפעול על פי מסלול אחד בלבד (הוא המסלול המוסדר בהוראת החיקוק הפרטנית). ומכאן ערעורו לביהמ"ש העליון.

◆ לטענת המערער, ביהמ"ש המחוזי שגה כאשר קבע כי במקרים שבהם קיימות שתי דרכים לקבלת מידע, מועדף המסלול המוסדר בהוראת החיקוק הפרטנית. לשיטתו של המערער, כאשר קבלתו של המידע הנדרש מוסדר גם במסגרת חוק חופש המידע וגם במסגרת תקנות פעולות ושירותים אגרות, הרי שהוא רשאי לבחור באפיק המועדף עליו לצורך קבלת המידע. מה גם שדברי החקיקה הפרטניים חוקקו מאוחר יותר.

◆ לתפיסת המשיב, אין להסיק שסעיף 20 לחוק חופש המידע נועד לחול אך ורק על דברי חקיקה שהיו קיימים ביום כניסתו של החוק לתוקף, אלא יש ללמוד מלשונו ותכליתו של הסעיף, כי הוא חל גם ביחס לחיקוקים מאוחרים יותר. מעבר לכך, המשיב גרס, כי חוק חופש המידע איננו גורע מההסדר שנקבע למסירת מידע על פי תקנות פעולות ושירותים אגרות, ולכן על המערער לשלם אגרה, כקבוע בתקנות האמורות, כדי לקבל את המידע הנדרש ביחס לעסקאות שקדמו בזמן לשנת 1983.

פניה לבית המשפט בערעור תתאפשר רק בתנאי שהייתה השגה ע"מ 1275/09 + 1276/09 נורדן נפט (1998) בע"מ נגד פשמ"ג יואל, אנסבכר, רו"ח (משפטן)

את ספריה. בתשובה לערעור שהוגש כנגד צו השומה הגיש המשיב הודעה המפרשת את נימוקי השומה לשנת 2004. כעולה מהכרעת-הדין הפלילית בתיק אנרגי העומדת במרכזו של הליך זה, המערערת דן הורשעה במספר עבירות על דיני המס. בהכרעת-הדין הורשעה המערערת במספר רב של עבירות.

ביהמ"ש המחוזי בתל-אביב בפני כבוד השופט הבכיר (בדימ') גדעון גינת:

◆ המחלוקת המרכזית בין הצדדים נוגעת לפרשנותה של הכרעת-הדין הפלילית שניתנה בעניינה של המערערת. **הצדדים הסכימו**, כי פסק הדין יינתן בהתבסס אך ורק על הקביעות בהכרעת-הדין הפלילית בו הורשעה המערערת, וזאת לפי סעיף 42א לפקודת הראיות (נוסח חדש), התשל"א-1971 (להלן "פקודת הראיות").

ביהמ"ש קיבל את עמדת המשיב בהקשר לפסילת ספרי המערערת, **כי יש לדחות את הערעור על הסף**, היות והמערערת לא מיצתה את הליכי ההשגה והערעור העומדים לה בהליך המינהלי, לפי סעיף 130(יא)(2) ומשכך היא אינה זכאית לשטוח את טענותיה כנגד החלטתו, בערעור לבית-המשפט.

◆ מלשון הסעיף ניתן ללמוד, **כי זכות הפניה לבית-המשפט בערעור קמה רק בתנאי שהנישום ניצל את זכותו במסגרת ההליך המנהלי תחילה**, דהיינו פנה למשיב בבקשה לבטל החלטתו, וכן כי המשיב דחה בקשה זו. המערערת בחרה שלא לנצל את זכותה בהתאם לסעיף, היא המתנינה עד תום ההליך הפלילי בעניינה, ורק אז ערערה על קביעתו של המשיב, במסגרת הערעור אותו הגישה לבית-המשפט.

◆ בימ"ש קבע, כי החלטת המשיב לפסול את ספרי המערערת בהסתמך על כתב-האישום שהוגש נגדה היא החלטה העומדת במבחן הסבירות, בהיותה מבוססת על ממצאי רשות מנהלית חוקרת מקבילה למשיב וכן על העובדה שממצאים אלה נמצאו מספיקים להגשת כתב-אישום פלילי.

◆ גם אם פסילת ספריה בעינה עומדת והמשיב זכאי שלא להתיר לה בניכוי מהכנסותיה את הוצאות רכישת הדלקים כפי שהוצהרו על ידיה בחשבוניות שנפסלו, יש מקום לבדיקה נוספת של פקיד השומה את טענת המערערת להכרה בניכוי הוצאותיה לרכישת דלקים, על דרך האומדנא, ובהתבסס על שיקול דעתו המקצועי הבלעדי.

◆ טענת המערערת לעניין הכרה בהוצאות רכישה של דלקים לצורך ניכוי מהכנסתה החייבת, על דרך האומדן, נדונה על ידי ביה"ש לגופו של ענין והתקבלה חלקית. **תוצאה:** למעט נושא האומדן, יתר טענות המערערת, נדחות. המערערת תשלם למשיב את הוצאות המשפט בשני הערעורים, וכן, בנוסף בשכ"ט עו"ד בסך 60,000 ש"ח.

ניתן ביום: 7.5.2015

בשם המערערת: עו"ד (רו"ח) דרור יצחק

בשם המשיב: עו"ד מרואן עבדאללה, פמת"א אזרחי

◆ נורדן נפט (1998) בע"מ היא חברה העוסקת ברכישת דלקים ובמכירתם (להלן: "המערערת"). נורדן טכנולוגיות בע"מ (חברה ציבורית הנסחרת בבורסה) היא הבעלים של 100% ממניות המערערת (להלן "החברה האם"). עפ"י נתוני פסק הדין, פעילות המערערת הסתכמה בהיותה גורם מתווך בלבד בין ספקיות הדלק לבין צרכני הקצה, והיא נעדרה כל רכוש קבוע משל עצמה כדוגמת מיכלי אספקת דלק, אחסון לדלקים, או מערך הפצה.

לטענת המשיב, בעלי השליטה באנרגי (רוכשת השליטה בחברת האם מינואר 2004) עמדו בראש ארגון פשיעה והתנהלה חקירה פלילית גם כנגד המערערת עקב היותה בתקופה מסוימת נתונה לשליטתם של בעלי השליטה באנרגי. עוד קודם למתן הכרעת-הדין בהליך הפלילי, שלח המשיב למערערת הודעה על פסילת ספריה לשנת המס 2004 לפי סעיף 130(יא) לפקודה שהוצאה בהסתמך על כתב-האישום שהוגש כנגד המערערת.

◆ המערערת לא הגישה לפקיד השומה בקשה נפרדת לעיון מחדש ולשינוי החלטתו המצוינת לעיל, לפי הזכות המוקנית לה בסעיף 130(יא)(2) רישא לפקודה. תחת זאת, בחרה להמתין עד סיום הליכי השומה והוצאת השומה בצו לשנת המס 2004 ולהגיש ערעור על הודעת הפסילה לבית-משפט זה יחד עם הערעור על צו השומה שהוצא לה, בהתאם לאמור בסעיף 130(יא)(2) סיפא.

◆ עם פסילת ספריה של המערערת, הוציא לה המשיב, שומה לפי מיטב השפיטה לשנת המס 2004 לפי סמכותו מכוח סעיף 145(א)(2)(ב) לפקודה, ובה קבע המשיב, בהסתמך על כתב-האישום שהוגש בעניינה של המערערת, שומה חדשה למערערת לשנת 2004, לפי מיטב שפיטתו. נקבע, כי ההוצאות שרשמה המערערת בשנה זו כהוצאות לרכישת דלקים, בהתבסס על שתי חשבוניות ה"חשודות כהוצאות פיקטיביות ע"פ כתב-אישום שהוגש כנגד החברה" אינן מותרות בניכוי, שכן ההוצאה אינה עומדת בתנאי סעיף 17 רישא לפקודה.

עוד קבע המשיב, כי משנפסלו ספרי המערערת, הרי יש להחיל עליה את הסנקציות הנובעות מכך, לפי סעיף 33 לפקודה, דהיינו הפסדיה המועברים של המערערת משנת המס 2003 לא יותרו לקיזוז, וכן הסנקציות הנובעות מסעיף 20(א)(2) לחוק מס הכנסה (תיאומים) בשל אינפלציה), התשמ"ה-1985 (להלן "חוק התיאומים").

◆ המערערת הגישה השגה על השומה שנקבעה לה, לפי סעיף 150 לפקודה. המערערת טענה, בין היתר, כי ראתה בהודעת הפסילה ובהודעה על קביעת שומה לפי מיטב שפיטתו של המשיב, אשר נשלחו לה יחד, ככרוכות אחת בשנייה, ולפיכך לטענתה ממילא היוותה ההשגה שהגישה על השומה שנקבעה לה גם בקשה מהמשיב לעיין מחדש בהחלטתו לפסול את ספריה. ההשגה האמורה נדחתה על-ידי המשיב, ובהמשך לה הוציא המשיב צו בהתאם לסמכותו לפי סעיף 152(ב) לפקודה. בצו שהוצא חזר המשיב על קביעותיו בשומה לפי מיטב השפיטה שהוצאה למערערת בשלב הראשון וזאת, תוך התייחסות לעובדה הנוספת החדשה, קרי, הרשעתה בפלילים של המערערת בעובדות המיוחסות לה בכתב-האישום שהוגש נגדה.

◆ המערערת הגישה שני ערעורים, האחד כנגד השומה שהוצאה לה על-ידי המשיב, והשני כנגד החלטתו לפסול

הוצ' משפטיות לרישום זכויות אינן חלק מ"התמורה" למס רכישה ו"ע 12-10-17240 יחד הבונים ייזום ובניה בע"מ נ' מנהל מסמ"ק רחובות אמיר אבו ראזק, משפטן

**ועדת ערר לפי חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה),
תשכ"ג-1963 – מחוז מרכז בפני כב' השופט בנימין
ארנון, ושמאי דן מרגליות ועו"ד דב שמואלביץ':**

◆ נפסק ברוב דעות בהתאם לקביעתו של כב' השופט בנימין ארנון אשר קבע, כי אין בפסקי הדין עליהן נסמך המשיב כדי ליצור הלכה פסוקה כיוון שאין מדובר בפסקי דין מנומקים אשר הכריעו בסוגיות שבמחלוקת לגופו של עניין, אלא בהסדרים מוסכמים אליהם הגיעו הצדדים, אף כי בהמלצת בית המשפט העליון, אשר קיבלו תוקף של פסק דין. **נקבע, כי על קבלן לא מוטלת חובה שבדין לשאת בהוצאות המשפטיות הכרוכות ברישום זכויותיהם של הרוכשים בדירה על שמותיהם. מכאן, שאין בנימוק זה כדי להצדיק את החלתו, בנסיבות העניין, של הכלל בדבר "עיקרון צירוף כל התמורות" ולבסס את צירוף ההוצאות המשפטיות הנוגעות לרישום הזכויות בדירה הנרכשת מקבלן ל"שווי המכירה".** עוד קבע ביהמ"ש, כי ככל שילך ביהמ"ש הנכבד על פי המתווה אותו מציע המשיב וישווה בין הוצאות הפיתוח לבין ההוצאות המשפטיות בגין רישום הזכויות על שם הרוכשים, יגיע למסקנה, כי במקרה דנן, מאחר שבמועד ביצוע העסקה טרם בוצע רישום הזכויות, אין לכלול את רישום הזכויות ב"שווי המכירה". לא זו אף זו "הוצאות פיתוח" הוכרו אומנם בפסיקה כעשויות להתווסף לשווי המכירה (ככל שהנכס הנמכר הינו "מגרש מפותח"), אך אין ללמוד מכך גזירה שווה למקרה דנן, בו עסקינן בהוצאות משפטיות, וכאשר הממכר יכול להוות ולשמש דירה גמורה גם ללא הוצאות. לפיכך, גם בנימוק זה אין לראות בהוצאות אלה כחלק משווי המכירה.

◆ כפועל יוצא דחה ביהמ"ש הנכבד טענת המשיב לפיה הממכר בהסכם המכר היה "דירה רשומה", וכי בשל כך חל בנסיבות העניין "עיקרון צירוף כל התמורות" ויש לצרף את ההוצאות המשפטיות ל"שווי המכירה". עפ"י ביהמ"ש לא עלה בידי המשיב להוכיח טענתו, כי התשלום ששולם על ידי הרוכשים לקבלן בגין הוצאות משפטיות עולה על הסכום הנדרש עבור רישום זכויותיהם בדירה, ולפיכך יש להחיל במקרה דנן את "עיקרון צירוף כל התמורות" ולצרף את היתרה (הנטענת) לשווי הרכישה. יש לראות בכל ההוצאות המשפטיות ושכר הטרחה ששולם על ידי הרוכשים לעורך הדין של הקבלן ככאלה שנועדו אך ורק לשם פירעון ההוצאות המשפטיות ושכ"ט עוה"ד המתנייחים לטיפול ברישום הזכויות בדירה ע"ש רוכשה – העוררים, ולהימנע מלכלול את סכומיהם בשווי המכירה.

תוצאה:

הערר נתקבל. הושתו על המשיב הוצאות ושכ"ט בסך כולל של 10,000 ש"ח.

ניתן ביום 27.04.2015

ב"כ העוררים: עוה"ד אסף חדד

ב"כ המשיבה: עוה"ד כנרת תבור, מפרק' מחוז תל-אביב (אזרחי)

◆ ביום 5.3.12 נחתם הסכם מכר בין חברת "יחד הבונים ייזום ובניה בע"מ" (להלן: "עוררת 1") לבין מר משה חן ומר משה יצחק (להלן: "עורר 2" ו-"עורר 3" בהתאמה וביחד: "העוררים") לרכישת דירת מגורים העתידה להיבנות על-ידי עוררת 1. התמורה הנקובה בהסכם כאמור הייתה סך של 2,000,000 ש"ח. העוררים הצהירו על עסקת המכר למיסוי מקרקעין רחובות לפי התמורה הנקובה בהסכם המכר. ביום 16.4.12 קיבלו העוררים "הודעת שומה בדבר סכום המס" אליה צורף שובר לתשלום שומה עצמית על סך 24,942 ש"ח. הנימוק לקביעת השומה לפי מיטב השפיטה היה כי על-פי פס"ד ע"א 4532/09 גבריאלה יעקובס נ' מנהל מיסוי מקרקעין ת"א, קבע מנהל מיסוי מקרקעין רחובות (להלן: "המשיב") כשווי המכירה את סך כל התמורות שקיבל הקבלן - כולל הוצאות משפטיות בסך 33,000 ש"ח. בהשגה על גובה מס הרכישה, טענו העוררים, כי תשלום שכר הטרחה הנ"ל בוצע ישירות לב"כ ואינו מהווה חלק מהתקבולים של עוררת 1.

◆ המשיב שלח לב"כ הצדדים "הודעת שומה למס רכישה", הודעה סופית לפי סעיף 78(ב)(2) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג – 1963 (להלן: "חוק המיסוי"). בהודעה הוסיף המשיב את שכ"ט הנ"ל בסך 33,000 ש"ח לתמורה החוזית. בהחלטתו בהשגה מיום 3.9.12 קבע המשיב כי החליט לדחותה, בהסתמך על עקרון צירוף כל התמורות כפי שנקבע בעניין יעקובס הנ"ל. מכאן הערר.

◆ העוררים טענו בין היתר, כי פס"ד יעקובס אינו הלכה מחייבת, בעיקר מכח תקנה 192 לתקסד"א המתנייחת לתוכנו של כל פס"ד וקובעת, כי פס"ד חייב צריך להכיל בין היתר את השאלות שעמדו להכרעה, ההחלטה ונימוקה. בעניין יעקובס ביטל ביהמ"ש העליון (בהסכמת הצדדים) את החלטת ועדת הערר בהמלצתו. עוד נטען, כי המחוקק אינו מוסיף לשווי המכירה הוצאות משפטיות עבור רישום זכות נרכשת, ועוד, מפרשנותו של חוק המכר מסיקים העוררים כי לא הייתה למחוקק כוונה לחייב את המוכר בעלויות רישום הזכויות (להבדיל מהחובה המוטלת כל המוכר לפעול לצורך הרישום). העוררים טענו מגוון רחב של טענות נוספות משלל היבטים: מיסויים, אכיפה בררנית, עיקרון צירוף כל התמורות וכו'.

◆ המשיב טען, בין היתר, כי יש למסות עסקה על פי תוכנה הכלכלי ועל פי מהותה האמיתית. על פי עקרון "צירוף כל התמורות" שווי המכירה צריך לכלול כל התמורות הישירות והעקיפות שהקונה מתחייב לשלם למוכר או למי מטעמו בגין רכישת הנכס. נטען כי אין ולא צריכה להיות אבחנה בין ההוצאות הכלליות בהן נושא הקבלן וכשם ששלח הקבלן את הרוכש לשלם לעו"ד את שכרו יכול היה לשלם ישירות גם לבעלי מקצוע. עוד נטען כי יש לראות בתשלום ההוצאות המשפטיות כתשלום שלא ניתן לחלקו הן לאור נוסחו של ההסכם אשר מגדירו כתשלום אחד כולל המתווסף למחיר הדירה ומהווה תנאי יסודי לקיום ההסכם, והן מאחר שלא ניתן לזהות ולהגדיר את התשלום ששילם הקבלן עבור השירות המשפטי שקיבל במסגרת העסקה.

פרשת בנק UBS - גוייס עד מדינה !!

עפ"י הפרסומים האחרונים בכלי התקשורת, רשות המסים גייסה עד מדינה בפרשת בנק UBS. ככל הנראה מדובר באדם שהשתתף במפגשים שניהל יועץ ההשקעות של הבנק רוני אליאס עם לקוחות ישראלים החשודים שהעלימו מסים בהיקף של מאות מיליוני יורו. בהמשך לאמור, ביום 13.5.15 רשות המסים עצרה ושיחררה את יסמין ראובני מתל אביב, אשת עסקים מתחום האופנה והעיצוב ואחיה – מישה ראובני, אף הוא מתל-אביב, איש עסקים בתחום הנדל"ן, ע"י כב' השופטת אילת דגן מבית משפט השלום בחיפה. כזכור, משרד פקיד שומה חקירות חיפה והצפון מנהל חקירה מורכבת ורחבת מימדים בפרשת חשבונות בנק המוחזקים על ידי ישראלים בבנקים שוויצרים בהיקף המסתכם במאות מיליוני אירו. עד כה נחקרו בפרשה לקוחותיו של רוני אליאס, יועץ השקעות בבנק UBS השוויצרי. עפ"י פרסומי רשות המסים, האחים ראובני, הם הנחקרים הראשונים מרשימה נוספת ואחרת של לקוחות הבנק בשוויץ, שהגיעה לידי החוקרים באמצעות יחידת יעדים של הרשות. עפ"י הודעת רשות המסים לאחים ראובני חשבונות פעילים בבנק UBS והם חשודים כי מאז שנת 2003 ועד היום, השמיטו הכנסות שנבעו להם מחשבונות אלו. יתרת חשבונה של האחות עומדת על כ-1 מיליון פרנק שוויצרי ויתרת חשבוננו של האח עומדת על כ-600,000 פרנק שוויצרי. יתרה מזאת, מישה הוא בעל זכות חתימה בחשבונה של יסמין. מסמכים הקשורים לחשבונות הבנק של האחים ראובני היו ברשותו של האח, מישה. עוד לטענת רשות המהמסים, החשוד, טרם תחילת החיפוש, הסתיר בעזרת אשתו את מסמכי החשבון, אך אלו נמצאו ונתפסו ע"י החוקרים.

קורס לרו"ח: תפקיד ה CFO בפירמה

במסגרת תכנית הלימודים של המכון להשתלמויות ולימודי תעודה של לשכת רואי החשבון בישראל בשיתוף המועדון הפיננסי, מוצע לחברים קורס לימודי תעודה בנושא "תפקיד ה- CFO בפירמה 2015" המרכז חלק מהנושאים שעל שולחנו של ה- CFO. מטרתו של הקורס הקניית ידע רלוונטי לתפקידו של ה- CFO. הבנה לעומק של השילוב בין התיאוריה לבין הפרקטיקה, תוך שימת דגש על תפקידיו של המנהל הפיננסי בפירמה, בנושאים שעל סדר יומו. הקורס הינו קורס של שני מפגשים: ב- 16.6.15 וב- 23.6.15. רצ"ב קישורית לקבלת פרטים נוספים ולהרשמה.

info@masfax.co.il

מס פקס מערכת ושיווק: החשמונאים 90, תל אביב-יפו
6713307 ; טל. 03-6966733 פקס. 03-6966744

ביקורות רשות המסים אצל עורכי דין בת"א

בעת האחרונה ערכה רשות המסים ביקורות במשרדי עורכי דין בתל אביב. עם בוקר יצאו עובדי יחידות ניהול ספרים לביקורות ב-104 עסקים בעיר, רובם ככולם משרדי עורכי דין. 17% מהעסקים שנבדקו, נתפסו שלא רשמו הכנסות, כנדרש לפי החוק. עפ"י הודעת רשות המסים, הביקורות חשפו העלמת הכנסות בסך של למעלה ממאה אלף ₪ אצל עורכי הדין. רשות המסים ציינה מספר אירועים חריגים: במשרד עורכי דין גדול וידוע גילו המבקרים צ'קים בסך 49,000 ₪, שהתקבלו מספר ימים לפני הביקורת, ללא רישום בספרי העסק. בעלי המשרד הסבירו, כי: "הצ'קים הגיעו עם שליח והפקידה הייתה עסוקה". ברשותו של שותף במשרד אחר התגלו שני צ'קים בסך של כ-38,000 ₪ והוא טען כי מדובר בצ'קים לביטחון בלבד. מעטפה ובה 400 ₪ במזומן, ששולמו בעבור חתימה נוטריונית, חשפה אי רישום הכנסות גדול יותר בסך 4,000 ₪. ואצל עורך דין אחר נמצאו צ'קים בסך 14,000 ₪, שוב ללא רישום בספרי העסק. עורך הדין טען: "הצ'קים התקבלו לפני מספר ימים ולא הספקתי לרשום". גם העברה בנקאית בסך 2,600 ₪, לטובת עורך דין אחר, לא עמדה בכללי המס ולא נרשמה בספרים. טענתו כי ההעברה הבנקאית היא בגין חשבון נאמנות, והוא עוקב אחר הכספים ולבסוף מבצע רישום, אינה עומדת בדרישות החוק. המבצע נערך כחלק מפעילות נרחבת של רשות המסים כנגד מעלימי מס והון שחור ובמסגרת הנחיית מנהל הרשות, משה אשר, למשרדים האזוריים להגביר את פעילות האכיפה ולשפר את כושר ההרתעה, בין היתר ע"י עריכת מבצעי שטח שמטרתם להביא לדיווחי וגביית מס אמת ולהגביר את השוויון בנטל בקרב האזרחים.

שולחן קפה או שולחן טבק ?

ביום 21.5.15 סיכלו בודקי המכס במעבר הגבול אלנבי הסמוך ליריחו ניסיון הברחה של 1.6 טון טבק לפני עיבוד מירדן. המיסוי בגינו עומד על כ-850,000 ₪. במהלך בדיקה של משלוח שולחנות קפה ושולחנות צד שיובאו על ידי יבואן פלסטיני מחברון, איתרו הבודקים סימנים מחשידים במטען, שהכיל 180 שולחנות מורכבים וארוזים בקופסאות קרטון. בעקבות כך, הבודקים ביצעו בדיקה ידנית יסודית בשולחנות ואיתרו לבנות טבק דחוסות המוסלקות בתוך רגלי השולחנות, שמידותיהן כ-10*10 ס"מ. מדובר בכמות טבק שעלות רכישתה בירדן עומדת על כ-200,000 ₪ אך נמכרת בישראל במחיר הגבוה פי שלושה והמס בגינה ליבואן עומד על כ-530 ₪ לקילוגרם.

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.